

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 786/2012

z dnia 30 sierpnia 2012 r.

w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 951/2006 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 134, art. 161 ust. 3, art. 170 i art. 192 ust. 2, w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego ⁽²⁾ ustanawia wspólne zasady przekazywania Komisji informacji i dokumentów przez właściwe organy państw członkowskich. Zasady te w szczególności obejmują obowiązek korzystania przez państwa członkowskie z systemów informatycznych udostępnianych przez Komisję oraz zatwierdzanie praw dostępu dla organów lub osób upoważnionych do przesyłania informacji. Ponadto rozporządzeniem tym ustanawia się wspólne zasady dotyczące systemów informatycznych, dzięki którym systemy te zapewniają autentyczność, integralność i trwałą czytelność przesyłanych dokumentów oraz ochronę danych osobowych.
- (2) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 792/2009 w rozporządzeniach określających szczególne zobowiązania dotyczące przekazywania informacji należy wprowadzić obowiązek stosowania systemów informatycznych zgodnie z wymienionym rozporządzeniem.
- (3) Komisja opracowała system informatyczny umożliwiający elektroniczne zarządzanie dokumentami i procedurami w ramach jej własnych wewnętrznych procedur oraz w relacjach z organami zaangażowanymi w realizację

wspólnej polityki rolnej. Uważa się, że za pomocą tego systemu można wypełnić wiele zobowiązań w zakresie przekazywania informacji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009, a w szczególności zobowiązania przewidziane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 951/2006 ⁽³⁾.

- (4) Z myślą o skutecznej administracji oraz uwzględniając zdobyte doświadczenia, należy albo uprościć procedurę przekazywania niektórych informacji i określić te informacje w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006, albo je z niego usunąć.
- (5) Dla zapewnienia przejrzystości właściwe jest, aby wyraźnie określić, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji do produktów rolnych ⁽⁴⁾ stosuje się do pozwoleń przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006, o ile przepisy tego rozporządzenia nie stanowią inaczej.
- (6) Wyroby z izoglukozy nie są wymienione w sekcji C części II załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 376/2008, w związku z tym nie jest wymagane pozwolenie na wywóz dla wywozu izoglukozy, która znajduje się w swobodnym obrocie na rynku unijnym i która nie jest traktowana jako produkt „pozakwotowy”, który ma być wywożony bez refundacji. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, z którego należy skreślić wszelkie odniesienia do izoglukozy.
- (7) Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 cukier lub izoglucoza wyprodukowane w ilościach przekraczających kwotę, o której mowa w art. 56 wymienionego rozporządzenia, mogą zostać wywiezione wyłącznie w ramach limitu ilościowego ustalonego przez Komisję. Przy ustalaniu limitu ilościowego Komisja musi przestrzegać zobowiązań wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.

- (8) W okresach wysokiej unijnej produkcji cukru pozakwotowego, w szczególności w połączeniu z wysokimi cenami na rynku światowym, wnioski o pozwolenia na wywóz składane przez producentów cukru mogą znacząco przewyższać dostępne ilości. Silna konkurencja podmiotów gospodarczych starających się o pozwolenia na wywóz może doprowadzić do sytuacji, w której niektóre podmioty gospodarcze będą ubiegać się o pozwolenia przekraczające ich faktyczną produkcję cukru pozakwotowego w odniesieniu do danego roku gospodarczego. Takie spekulacyjne działania mogłyby spowodować utratę możliwości wywozu unijnego cukru pozakwotowego i wzrost presji na unijny rynek cukru pozakwotowego, a zatem również większe ryzyko gromadzenia się nadwyżek cukru.
- (9) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 uprawnienia wynikające z pozwoleń lub świadectw mogą być przenoszone przez posiadacza pozwolenia jednokrotnie w okresie ważności danego pozwolenia lub świadectwa. Aby zmniejszyć ryzyko zachowań spekulacyjnych producentów cukru należy zakazać przenoszenia uprawnień wynikających z pozwoleń na wywóz w przypadku cukru pozakwotowego.
- (10) Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określającego szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylającego rozporządzenie nr 163/67/EWG⁽¹⁾ oraz art. 4 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 504/2007 z dnia 8 maja 2007 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania ustaleń dotyczących dodatkowych należności przywozowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽²⁾ ustalają termin, w którym zainteresowani importerzy muszą udowodnić, że dana partia towaru została rozdysponowana w warunkach potwierdzających prawidłowość ceny importowej CIF. W celu harmonizacji przepisów wykonawczych mających zastosowanie do dodatkowych ceł przywozowych w różnych sektorach, należy odpowiednio dostosować art. 38 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006 do art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1484/95 i art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 504/2007.
- (11) Artykuł 34 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 951/2006 stanowi, że państwa członkowskie muszą co miesiąc przekazywać Komisji informacje dotyczące światowego rynku melasy. Doświadczenie pokazuje, że ze względu na cechy rynków melasy takie informacje są trudne do uzyskania, a większość państw członkowskich nie posiada istotnych informacji na ten temat. Należy zatem skreślić ten obowiązek przekazywania informacji.
- (12) Rozdział 17 załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽³⁾ zmienionego rozporządzeniem wyko-
- nawczym Komisji (UE) nr 1006/2011⁽⁴⁾ zawiera nowe kody CN dla różnych produktów na bazie cukru surowego, które są inne niż te, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006. Ze względu na jasność prawną te nowe kody powinny znaleźć odzwierciedlenie w art. 42 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.
- (13) Przy okazji tych zmian właściwe jest skorygowanie oczywistego błędu dotyczącego odesłania wewnętrznego.
- (14) Należy zatem dokonać odpowiednio zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 951/2006.
- (15) W celu zapewnienia przejrzystości i równego traktowania niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od początku roku gospodarczego 2012–2013. W związku z tym, że sprostowanie art. 12a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 951/2006 powinno mieć moc wsteczną, zgodnie z uzasadnionymi oczekiwaniami zainteresowanych podmiotów, sprostowanie to powinno mieć zastosowanie od dnia wejścia w życie aktu zmieniającego, który wprowadził błędne odesłanie do rozporządzenia (WE) nr 951/2006, a mianowicie rozporządzenia Komisji (WE) nr 910/2008⁽⁵⁾.
- (16) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia – zgodnie z częścią III rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007^(*) – szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz, przyznawania refundacji wywozowych oraz zarządzania przywozami, w szczególności nakładania dodatkowych ceł przywozowych w sektorze cukru.

2. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008^(**) stosuje się, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.

^(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

^(**) Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.”;

- 2) art. 7 i 7a otrzymują brzmienie:

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 28.10.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 251 z 19.9.2008, s. 13.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

⁽²⁾ Dz.U. L 119 z 9.5.2007, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

„Artykuł 7

Pozwolenie na wywóz cukru bez refundacji

Jeżeli cukier znajdujący się w swobodnym obrocie na rynku Unii i który nie jest traktowany jako produkt „pozakwotowy” ma zostać objęty wywozem bez refundacji, pozycja 20 wniosku o pozwolenie i pozwolenia zawiera jeden z wpisów wymienionych w części C załącznika.

Artykuł 7a

Pozwolenia na wywóz pozakwotowy

1. W drodze odstępstwa od art. 5 wywóz izoglukozy pozakwotowej w ramach limitu ilościowego, o którym mowa w art. 61 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, podlega wymogowi pozwolenia na wywóz.

2. W drodze odstępstwa od art. 8 rozporządzenia (WE) nr 376/2008, prawa wynikające z pozwoleń na wywóz cukru pozakwotowego nie podlegają przeniesieniu.”;

3) w art. 7c ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Do poniedziałku każdego tygodnia państwa członkowskie informują Komisję o ilościach cukru i/lub izoglukozy, w odniesieniu do których złożono wnioski o pozwolenia na wywóz w poprzednim tygodniu.”;

4) art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Składający wnioski mogą je wycofać do końca tygodnia następującego po tygodniu, w którym opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* procentowy współczynnik akceptacji, jak określono w ust. 1 lit. a), jeżeli jest on niższy niż 80 %. W wyniku tego państwa członkowskie zwalniają zabezpieczenie.”;

5) tytuł rozdziału V otrzymuje brzmienie:

„DODATKOWE ZASADY DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA WYWÓZ”;

6) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Wnioski o pozwolenia na wywóz i wydawanie takich pozwoleń

1. Pozwolenia na wywóz cukru objętego kodem CN 1701 dla ilości przekraczających 10 ton wydaje się:

- piątego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku;
- w przypadku pozwoleń na wywóz przy ustalonej z góry kwocie refundacji – piątego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku, pod warunkiem że w międzyczasie Komisja nie podjęła działań szczególnych, określonych w art. 9 ust. 1.

Akapitu pierwszego nie stosuje się do:

- cukru kandyzowanego;
- cukru zawierającego środki aromatyzujące; cukru z dodatkiem środków barwiących.

2. Jeżeli w odniesieniu do produktów, do których stosuje się ust. 1 akapit pierwszy, wniosek o pozwolenie dotyczy ilości nieprzekraczających 10 ton, zainteresowana strona może składać w tym samym dniu i do tego samego właściwego organu władzy najwyższej jeden wniosek.”;

7) art. 17, 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 17

Powiadomienie o wydanych pozwoleniach na wywóz

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do 15. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca o ilościach, na które zostały wydane pozwolenia zgodnie z art. 7.

2. W okresach, w których przyznaje się refundacje wywozowe w sektorze cukru, państwa członkowskie powiadamiają Komisję do 15. dnia każdego miesiąca, w odniesieniu do poprzedniego miesiąca:

a) o ilościach, na które zostały wydane pozwolenia, wraz z kwotami refundacji wywozowych ustalonych na podstawie art. 164 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, z podziałem na:

- produkty cukrownicze objęte kodami CN 1701 91 00, 1701 99 10 oraz 1701 99 90,
- cukier surowy w stanie naturalnym (*tel quel*) objęty kodami CN 1701 12 90, 1701 13 90 oraz 1701 14 90,
- syropy sacharozowe, wyrażone jako cukier biały, objęte kodami CN 1702 90 71, 1702 90 95 oraz 2106 90 59,
- izoglukozę, wyrażoną jako sucha masa, objętą kodami CN 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30 oraz 2106 90 30;

b) o ilościach cukru białego objętego kodem CN nr 1701 99 10, na które zostały wydane pozwolenia wraz z kwotami refundacji wywozowych ustalonych zgodnie z art. 164 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

c) o ilościach, z odpowiadającymi kwotami refundacji wywozowych ustalonych na podstawie art. 164 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, cukru białego, ilościach cukru surowego i syropu sacharozowego, wyrażonego jako cukier biały, oraz ilościach izoglukozy, wyrażonej jako sucha masa, na które zostały wydane pozwolenia na wywóz w celu wywozu w postaci produktów określonych w części X lit. b) załącznika I do tego rozporządzenia.

Artykuł 18

Powiadomienie o ilościach wywiezionych

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję w odniesieniu do każdego miesiąca kalendarzowego, lecz nie później niż do końca trzeciego miesiąca kalendarzowego następującego po danym miesiącu, o objętych kwotami ilościami cukru, wywiezionych jako cukier biały lub w postaci produktów przetworzonych wyrażonych jako cukier biały, na które zostały wydane pozwolenia na wywóz w celu zrealizowania unijnej lub krajowej pomocy żywnościowej w ramach konwencji międzynarodowych lub innych programów uzupełniających oraz w celu zrealizowania innych unijnych środków w zakresie bezpłatnych dostaw żywności.

2. W okresach, w których przyznaje się refundacje wywozowe w sektorze cukru, państwa członkowskie powiadamiają Komisję nie później niż do końca każdego miesiąca kalendarzowego odnośnie do poprzedniego miesiąca kalendarzowego o ilościach cukru białego, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. b), wywiezionego zgodnie z art. 7 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

3. W okresach, w których przyznaje się refundacje wywozowe w sektorze cukru państwa członkowskie powiadamiają Komisję odnośnie do każdego miesiąca kalendarzowego, lecz nie później niż do końca trzeciego miesiąca kalendarzowego następującego po danym miesiącu kalendarzowym:

- a) w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 612/2009, o ilościach cukru i syropów sacharozowych wyrażonych jako cukier biały oraz izoglukozy wyrażonej jako sucha masa, wywiezionych bez dalszego przetwarzania, wraz z podaniem kwot odpowiadających refundacji;
- b) o ilościach cukru białego wraz z odpowiednimi kwotami refundacji wywozowych, ustalonych zgodnie z art. 164 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, o ilościach cukru surowego i syropu sacharozowego wyrażonych jako cukier biały oraz o ilościach izoglukozy, wyrażonej jako sucha masa, wywiezionych w postaci produktów, o których mowa w części IV załącznika XX do tego rozporządzenia oraz w postaci produktów, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 578/2010 (*).

Powiadomienia, o których mowa w lit. b) akapitu pierwszego, są przekazywane Komisji oddzielnie w odniesieniu do każdego rozporządzenia mającego zastosowanie do danego produktu przetworzonego.

Artykuł 19

Powiadomienia o pozwoleniach na przywóz

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru przywiezionego z państw trzecich i wywiezionego jako produkty kompensacyjne w ramach procedury uszla-

chetniania czynnego, o której mowa w art. 116 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Powiadomienie to odnosi się do każdego roku gospodarczego. Należy je przedłożyć nie później niż do końca drugiego miesiąca kalendarzowego następującego po danym miesiącu.

(*) Dz.U. L 171 z 6.7.2010, s. 1.”;

8) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Sposób powiadomienia

Państwa członkowskie przedkładają powiadomienia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w następujący sposób:

- a) do dnia 31 grudnia 2012 r. drogą elektroniczną zgodnie z metodami udostępnionymi państwu członkowskim przez Komisję;
- b) od dnia 1 stycznia 2013 r. zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”;

9) w art. 23 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym uwzględniane są odpowiednie informacje, do których Komisja ma dostęp bezpośrednio lub które są jej przekazywane przez właściwe agencje państw członkowskich, odnoszące się do:”;

10) w art. 29 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym uwzględniane są odpowiednie informacje odnoszące się do:”;

11) w art. 34 skreśla się ust. 3;

12) art. 38 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Importer ma dwa miesiące od sprzedaży omawianych produktów, przy obowiązującym terminie dziewięciu miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, na udowodnienie, że partia towaru została rozdysponowana na warunkach potwierdzających prawidłowość cen określonych w ust. 2. Niedotrzymanie któregokolwiek z tych terminów pociąga za sobą utratę złożonego zabezpieczenia. Na odpowiednio uzasadniony wniosek importera termin dziewięciu miesięcy może jednak zostać przedłużony przez właściwe organy o maksymalnie trzy miesiące.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim zostały udowodnione, w sposób zgodny z wymogami właściwych organów, warunki rozdysponowania towaru. W przeciwnym wypadku zabezpieczenie przepada w drodze zapłaty ceł dodatkowych.”;

13) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 42

Metody obliczeń

1. Jeśli uzysk z przywożonego cukru surowego, jak określono zgodnie z sekcją B.III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, różni się od uzysku ustalonego dla jakości standardowej, stawki celne według taryfy celnej na produkty objęte kodami CN 1701 12 10, 1701 13 10 i 1701 14 10 oraz dodatkowe cło na produkty objęte kodami CN 1701 12 10, 1701 12 90, 1701 13 10, 1701 13 90, 1701 14 10 i 1701 14 90, nakładane na 100 kilogramów wymienionego cukru surowego, obliczane są przez pomnożenie odpowiedniej stawki celnej ustalonej dla cukru surowego o jakości standardowej przez współczynnik korygujący. Współczynnik korygujący jest wynikiem podzielenia procentu uzysku z przywożonego cukru surowego przez 92.

2. W odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. c) części III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zawartość sacharozy, w tym z innych cukrów wyrażonych jako sacharoza, jest określana metodą Landa i Eynona (metody redukcji miedzi) w roztworze inwertowanym według Clergeta-Herzfelda. Określona w ten sposób całkowita zawartość cukru jest wyrażana jako sacharoza przez pomnożenie jej przez 0,95.

Niemniej jednak zawartość sacharozy, w tym innych cukrów wyrażonych jako sacharoza, w produktach zawierających poniżej 85 % sacharozy lub innych cukrów wyrażonych jako sacharoza oraz cukru inwertowanego wyrażonego jako sacharoza, jest określana poprzez ustalenie zawartości suchej masy. Zawartość suchej masy określa się zgodnie z ciężarem właściwym roztworu rozcieńczonego w proporcji 1:1 wagowo, a dla produktów w formie stałej przez suszenie. Zawartość suchej masy jest wyrażana jako sacharoza pomnożona przez współczynnik 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 sierpnia 2012 r.

3. W odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. d) i g) części III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zawartość suchej masy określa się zgodnie z ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu.

4. W odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. e) części III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, przeliczenia na ekwiwalent sacharozy dokonuje się poprzez pomnożenie zawartości suchej masy określonej zgodnie z ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu przez współczynnik 1,9.”;

14) część C załącznika zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 951/2006

Artykuł 12a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, zwalniane jest zgodnie z art. 34 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 w odniesieniu do ilości, dla których wnioskodawca wypełnił w rozumieniu art. 30 lit. b) i art. 31 lit. b) ppkt (i) tego rozporządzenia zobowiązanie wywozowe wynikające z pozwolenia wydanego zgodnie z art. 7d niniejszego rozporządzenia.”.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2012 r. Artykuł 2 stosuje się jednak od dnia 26 września 2008 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„C. Wpisy, o których mowa w art. 7:

- w języku bułgarskim: „Захар, която не се разглежда „извън квотата“ за износ без възстановяване“
- w języku hiszpańskim: „Azúcar no considerado ‘al margen de cuota’ para la exportación sin restitución”
- w języku czeskim: „Cukr, který se nepovažuje za produkt »mimo rámeč kvót«, pro vývoz bez náhrady.“
- w języku duńskim: »Sukker, der ikke anses for at være »uden for kvote« til eksport uden restitution«
- w języku niemieckim: „Nicht als ‚Nichtquotenerzeugung‘ geltender Zucker für die Ausfuhr ohne Erstattung“
- w języku estońskim: „Kvoodivälisena mittekaasitatava suhkru eksportimiseks ilma toetuseta.”
- w języku greckim: “Ζάχαρη που δεν θεωρείται ‘εκτός ποσόστωσης’ προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή.”
- w języku angielskim: “Sugar not considered as ‘out-of-quota’ for export without refund.”
- w języku francuskim: “Sucre non considéré ‘hors quota’ pour les exportations sans restitution.”
- w języku włoskim: “Zuccherò non considerato ‘fuori quota’ per le esportazioni senza restituzione”
- w języku łotewskim: “Cukurs, kas nav uzskatāms par “ārpuskvotu” produkciju eksportam bez kompensācijas”,
- w języku litewskim: „Virškvotiniu nelaikomas cukrus eksportui be grąžinamosios išmokos“
- w języku węgierskim: »A cukrot nem tekintik ‘kvótán felülinek’ a visszatérítés nélküli kivitel tekintetében.«
- w języku niderlandzkim: „Suiker die niet als „buiten het quotum geproduceerd” wordt beschouwd, bestemd voor uitvoer zonder restitutie.”
- w języku polskim: »Cukier niezaliczany do produktów ‘pozakwotowych’, przeznaczony na wywóz bez refundacji«
- w języku portugalskim: “Açúcar não considerado ‘extraquota’ para exportação sem restituição.”
- w języku rumuńskim: »Zahăr neconsiderat „peste cotă” pentru exporturile fără restituire«.
- w języku słowackim: „Cukor, ktorý sa nepovažuje za »nad rámeč kvóty« na vývoz bez náhrady’,
- w języku słoweńskim: „Sladkor se ne šteje kot ‚izven kvote‘ za izvoz brez nadomestila.”
- w języku fińskim: “Tuetta vietävä sokeri, jota ei pidetä kiintiön ulkopuolisena”.
- w języku szwedzkim: ’Socker som inte anses vara ’utomkvotsprodukter’ för export utan bidrag.’”